

Transportministeriet
Udkast
5. november 2009

Udkast

til

Forslag til lov om private fællesveje

Afsnit I

Formål, anvendelsesområde og definitioner

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven skal medvirke til at sikre, at private fællesveje er indrettet teknisk forsvarligt, at vejene er i god og forsvarlig stand i forhold til færdslen på vejene, og at privates dispositioner i forbindelse med vejene stemmer overens med den offentlige planlægning. Loven skal desuden medvirke til at sikre, at almene, offentlige interesser i øvrigt tilgodeses i forbindelse med private fællesveje i byer.

Stk. 2. De offentlige interesser varetages af kommunen, der er forvaltningsmyndighed (vejmyndighed) for private fællesveje og fællesstier.

Kapitel 2

Anvendelsesområde

Veje omfattet af loven

§ 2. Loven finder anvendelse på

- 1) private fællesveje, jf. § 10, nr. 3,
- 2) udlagte private fællesveje, jf. § 10, nr. 8, i det omfang det fremgår af lovens regler, og
- 3) private veje, jf. § 10, nr. 10, i det omfang det fremgår af §§ 6-9.

Stk. 2. Lovens regler om private fællesveje og udlagte private fællesveje finder tilsvarende anvendelse på private fællesstier, jf. § 10, nr. 4, og udlagte private fællesstier.

Stk. 3. Lovens regler om private veje finder tilsvarende anvendelse på private stier.

Byreglerne

§ 3. Reglerne i afsnit III (byreglerne) finder anvendelse i områder, der er byzone eller sommerhusområde, jf. lov om planlægning, og i Københavns Kommune, jf. dog stk. 3 og § 4, stk. 2.

Stk. 2. Kommunen kan bestemme, at byreglerne også skal finde anvendelse i afgrænsede områder i landzone, jf. lov om planlægning, når disse områder har bymæssig karakter, eller der i disse områder forventes en byudvikling, som gør det hensigtsmæssigt, at byreglerne finder anvendelse.

Stk. 3. For private fællesveje i områder, der administreres efter byreglerne, jf. stk. 1, men som udelukkende bruges som driftsveje i forbindelse med landbrug, skovbrug og fiskeri, gælder dog reglerne i § 12 om omlægning og nedlæggelse og §§ 13-22 om istandsættelse og vedligeholdelse, medmindre kommunen bestemmer andet.

Landreglerne

§ 4. Reglerne i afsnit II (landreglerne) finder anvendelse i områder, der ikke er omfattet af § 3, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Kommunen kan bestemme, at landreglerne skal finde anvendelse i områder, der er sommerhusområder, jf. lov om planlægning.

Offentliggørelse

§ 5. Beslutninger efter § 3, stk. 2, og 3 samt § 4, stk. 2, skal offentliggøres på kommunens hjemmeside for at være gyldige. Beslutningerne kan eventuelt tillige offentliggøres i lokale blade.

Kapitel 3

Private veje og stier

Istandsættelse og vedligeholdelse

§ 6. I områder, der er omfattet af byreglerne, jf. § 3, stk. 1 og 2, kan kommunen bestemme, at ejeren af en privat vej, jf. § 10, nr. 10, skal istandsætte og vedligeholde vejen efter reglerne i denne lovs kapitel 9, hvis vejen

- 1) indgår i det almindelige vejnet,
- 2) er mindst 40 meter lang og
- 3) tjener som færdselsareal for mere end 7 erhvervsvirksomheder, 7 parcel- eller sommerhuse eller 12 beboelseslejligheder.

Vejbelysning

§ 7. I områder, der er omfattet af byreglerne, jf. § 3, stk. 1 og 2, kan kommunen bestemme, at ejeren af private arealer, der benyttes som offentligt tilgængelige færdselsarealer, herunder parkerings- og gårdarealer, skal holde arealerne belyst.

Stk. 2. Kommunen kan bestemme, at kommunen sørger for belysningen på ejerens vegne.

Stk. 3. Hvis der er flere forpligtede ejere, fordeler kommunen udgifterne mellem disse.

Vintervedligeholdelse og renholdelse

§ 8. I områder, der er omfattet af byreglerne, jf. § 3, stk. 1 og 2, kan kommunen efter forhandling med politiet bestemme, at ejeren af en privat vej, jf. § 10, nr. 10, skal rydde den for sne, bekæmpe glat føre og renholde vejen efter reglerne i §§ 80-82, hvis vejen

- 1) indgår i det almindelige vejnet,
- 2) er mindst 40 meter lang og
- 3) tjener som færdselsareal for mere end 7 erhvervsvirksomheder, 7 parcel- eller sommerhuse eller 12 beboelseslejligheder.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 gælder tilsvarende for skov- og klitveje samt veje på havneområder o. lign., der er åbne for offentlig færdsel og af væsentlig betydning for denne, uanset om de ligger i områder omfattet af byreglerne, jf. § 3, stk. 1 og 2, eller af landreglerne, jf. § 4, stk. 1 og 2.

Stk. 3. Kommunen kan dog ikke bestemme, at veje i private skove skal vintervedligeholdes og renholdes af hensyn til offentlighedens færdsel og ophold, jf. § 23 i lov om naturbeskyttelse.

Stk. 4. Reglerne i §§ 84-86 om overdragelse af grundejernes pligter, om tilsyn og om henkastning af affald m.v. finder tilsvarende anvendelse.

§ 9. Kommunen kan bestemme, at kommunen helt eller delvis sørger for at udføre de pligter, der er pålagt grundejere efter § 8, stk. 1 og 2, for grundejernes regning, eventuelt mod et fast årligt vederlag.

Stk. 2. Hvis der er flere forpligtede grundejere, fordeler kommunen udgifterne mellem disse.

Kapitel 4

Definitioner

§ 10. I denne lov forstås ved:

1. Offentlig vej:

Vej, gade, bro og plads, der er åben for almindelig færdsel, og som staten eller en kommune administrerer efter lov om offentlige veje.

2. Offentlig sti:

Færdselsareal, der fortrinsvis er forbeholdt gående, cyklende eller ridende færdsel, og som er åbent for almindelig færdsel, og som staten eller en kommune administrerer efter lov om offentlige veje.

3. Privat fællesvej:

Vej, gade, bro, plads, der ikke er en offentlig vej, jf. nr. 1, og som fungerer som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, som færdselsarealet ligger på, når ejendommene ikke har samme ejer.

4. Privat fællessti:

Færdselsareal, der fortrinsvis er forbeholdt gående, cyklende eller ridende færdsel, og som fungerer som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, som færdselsarealet ligger på, når ejendommene ikke har samme ejer.

5. Vejret:

Den ret, som den til enhver tid værende ejer af en ejendom har over en privat fællesvej eller fællessti, til at benytte den pågældende private fællesvej eller fællessti som færdselsareal for ejendommen.

6. Vejberettiget:

En indehaver af en vejret.

7. Vejudlæg:

En beslutning om at et bestemt areal skal anvendes til privat fællesvej eller fællessti.

8. Udlagt privat fællesvej eller fællessti:

Areal, der er bestemt til fremtidig anvendelse som privat fællesvej eller fællessti ved

- 1) vejudlæg efter § 11 og §§ 26-27,
- 2) byplan eller lokalplan,
- 3) beslutning truffet af en ekspropriationskommission efter lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom,
- 4) beslutning truffet af kommunen efter § 72, stk. 3, eller efter kapitel 5 i lov om offentlige veje,
- 5) retningsplan, reguleringsplan eller udredningsplan efter byggeloven, eller
- 6) som en kommunal myndighed før 1. januar 1973 har godkendt til anvendelse som privat fællesvej eller fællessti.

9. Endeligt udlagt privat fællesvej eller fællessti:

En udlagt privat fællesvej eller fællessti hvor vejens eller stiens præcise beliggenhed og bredde er fastlagt.

10. Privat vej:

Vej, gade, bro og plads, der ikke opfylder betingelserne for at være offentlig vej, jf. nr. 1, eller privat fællesvej, jf. nr. 3.

11. Privat sti:

Sti, der ikke opfylder betingelserne for at være offentlig sti, jf. nr. 2, eller privat fællessti, jf. nr. 4.

12. Overkørsel:

Adgang til en privat fællesvej for kørende færdsel fra en tilgrænsende ejendom eller fra en anden privat fællesvej.

13. Overgang:

Adgang til en privat fællesvej for gående færdsel fra en tilgrænsende ejendom, fra en privat fællessti eller fra en anden privat fællesvej.

14. Nedlæggelse:

En beslutning om at et areal, der er privat fællesvej, ikke længere skal være færdselsareal for anden ejendom.

15. Omlægning:

En beslutning om at en privat fællesvej nedlægges, jf. nr. 14, og at et andet areal i stedet udlægges og anlægges som privat fællesvej, samt at de vejberettigede til den nedlagte vej opnår eller tildeles vejret til det nye vejareal.

16. Samlet arbejde:

Et arbejde, der udføres ved kommunens foranstaltning for de forpligtedes regning, og som omfatter én vej, en strækning af en vej eller flere veje under ét, der udgør en færdselsmæssig enhed.

17. Vejsyn:

En besigtigelse af en privat fællesvej eller fællessti, som er indkaldt af kommunen med deltagelse af de vejberettigede med henblik på at få fastlagt behovet for istandsættelse og eventuel fremtidig vedligeholdelse af den pågældende vej eller sti samt fordelingen af arbejdet eller udgifterne hertil.

Afsnit II

Private fællesveje på landet

Kapitel 5

Vejudlæg m.v., nedlæggelse og omlægning

Vejudlæg m.v.

§ 11. Vejudlæg og tildeling af vejrettigheder foretages af ejerne af de ejendomme, som vejen skal ligge på.

Stk. 2. Arealer udlagt til privat fællesvej må ikke anlægges eller tages i brug som privat fællesvej, før kommunen har godkendt vejudlægget. Kommunen kan kræve udarbejdet skitseprojekt til godkendelse.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 gælder dog ikke,

- 1) private fællesveje, der udelukkende skal bruges som driftsveje i forbindelse med landbrug, skovbrug eller fiskeri, og
- 1) i det omfang private fællesveje er endeligt udlagt, jf. § 10, nr. 9,
- 2) ved retningsplan i henhold til den hidtidige byggelovgivning,
- 3) ved beslutning truffet af en ekspropriationskommission efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom,
- 4) ved beslutning truffet af kommunen efter § 72, stk. 3, eller efter kapitel 5 i lov om offentlige veje eller
- 5) d) ved lokalplan.

Stk. 4. Ved godkendelse af vejudlæg efter stk. 2 skal kommunen tage hensyn til, om udlægget er teknisk og færdselsmæssigt forsvarligt og i overensstemmelse med planlægningen i området.

Stk. 5. Private fællesveje, der i overensstemmelse med stk. 3, nr. 1, er udlagt uden godkendelse, må ikke overgå til anden færdselsmæssig brug uden kommunens godkendelse. Kommunen kan som betingelse for en sådan godkendelse kræve ændring af vejenes længde- og tværprofil.

Nedlæggelse og omlægning

§ 12. Private fællesveje kan nedlægges og omlægges af grundejerne uden kommunens samtykke.

Stk. 2. Før en privat fællesvej omlægges, skal kommunen dog have godkendt det nye vejudlæg, jf. § 11, stk. 2 og 3.

Stk. 3. Kommunen kan tage stilling til nedlæggelse og omlægning af private fællesveje efter reglerne i §§ 72-78 og skal gøre det, hvis en grundejer med den fornødne interesse i spørgsmålet anmoder kommunen om det, jf. § 72, stk. 1.

Kapitel 6

Istandsættelse og vedligeholdelse

De forpligtede

§ 13. De, der er forpligtet hertil i henhold til aftale eller anden privatretlig bestemmelse, skal holde en privat fællesvej i god og forsvarlig stand i forhold til færdselens art og omfang.

Stk. 2. Hvis der ikke findes aftaler m.v. om vedligeholdelsen, skal de vejberettigede brugere vedligeholde vejen i forhold til deres brug af vejen.

Kommunens stillingtagen

§ 14. Hvis en vejberettiget gør gældende, at vejen ikke er i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang, og at eksisterende bestemmelser om vejens vedligeholdelse m.v. er utilstrækkelige til at sikre dette, skal kommunen tage stilling til, om der skal fastsættes bestemmelser om istandsættelse og vedligeholdelse m.v. af vejen.

Stk. 2. Hvis en vejberettiget gør gældende, at tidligere fastsatte bestemmelser om fordeling af arbejdet mellem de vejberettigede efter brug af vejen, jf. § 18, stk. 2, skal ændres, skal kommunen tage stilling til spørgsmålet.

Stk. 3. Kommunen kan til enhver tid af egen drift tage stilling til de i stk. 1 og 2 nævnte spørgsmål.

Konkret, aktuel istandsættelse

§ 15. Hvis de forpligtede ikke opfylder forpligtelsen efter § 13, bestemmer kommunen under iagttagelse af proceduren i § 17, i hvilket omfang og på hvilken måde en privat fællesvej skal istandsættes for at være i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang.

Stk. 2. Kommunen kan bestemme,

- 1) at en vej skal istandsættes, så der sker en forbedring af den,
- 2) at den skal istandsættes i en større bredde end den hidtidige inden for udlægsbredden,
- 3) at den skal forsynes med afvandringsforanstaltninger, vejbelysning eller lignende,
- 4) at genstande anbragt på vejen skal fjernes, og
- 5) at træer og anden beplantning på, i eller over vejen skal fjernes, nedskæres, opstammes eller studsnes, hvis dette er nødvendigt for, at vejen er i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang.

Stk. 3. Kommunen kan endvidere bestemme,

- 1) at en eller flere af de forpligtede skal udføre arbejdet og opkræve den del af udgifterne her til, som de pågældende ikke skal afholde i henhold til kommunens fordeling efter § 18,
- 2) at de enkelte forpligtede skal udføre en nærmere bestemt del af arbejdet, svarende til deres del af byrden,
- 3) hvornår arbejdet skal være afsluttet, og
- 4) hvordan udgifterne ved et eventuelt vejsyn, som kommunen har afholdt i henhold til anmodning fra en vejberettiget, jf. § 17, skal fordeles.

Stk. 4. Hvis istandsættelsen har en sådan karakter eller et sådant omfang, at det ikke kan anses for hensigtsmæssigt at lade en eller flere af de forpligtede udføre arbejdet, kan kommunen bestemme, at kommunen skal udføre arbejdet som et samlet arbejde, jf. § 21, stk. 1.

Stk. 5. Kommunen kan bestemme, at flere private fællesveje, der udgør en færdselsmæssig enhed, skal istandsættes som et samlet arbejde, jf. § 21, stk. 1, så udgifterne ved arbejdet fordeles mellem samtlige bidragspligtige under ét.

Fremtidig vedligeholdelse

§ 16. Kommunen kan bestemme, på hvilken måde en privat fællesvej fremtidig skal vedligeholdes for at være i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang.

Stk. 2. Kommunen bestemmer,

- 1) om en eller flere af de forpligtede skal udføre arbejdet og opkræve den del af udgifterne her til, som de pågældende ikke skal afholde i henhold til kommunens fordeling efter § 18, eller
- 2) om de enkelte forpligtede skal udføre en nærmere bestemt del af arbejdet svarende til deres del af byrden.

Procedure

§ 17. Før kommunen træffer afgørelse om, at vejen skal istandsættes eller vedligeholdes eller om at ændre en tidligere fastlagt byrdefordeling, skal kommunen enten afholde vejsyn eller møde, jf. stk. 2 og 3, eller gennemføre en skriftlig procedure, jf. stk. 5. Før kommunen træffer afgørelse om istandsættelse eller vedligeholdelse af vejen, skal kommunen holde vejsyn, hvis en vejberettiget har fremsat anmodning herom. Det gælder dog ikke, hvis der inden for de sidste 2 år er truffet beslutning om vejens vedligeholdelse.

Stk. 2. Til et vejsyn eller møde skal kommunen med mindst 2 ugers varsel indkalde

- 1) de vejberettigede og
- 2) de, som i henhold til aftale eller anden bestemmelse skønnes at være forpligtede til at deltage i vedligeholdelsen m.v.

Stk. 3. Indkaldelsen skal offentliggøres på kommunens hjemmeside og eventuelt i lokale blade mindst 2 uger før vejsynet eller mødet.

Stk. 4. Ved et vejsyn eller møde skal de fremmødte have adgang til at udtale sig. Der skal gøres notat om indholdet af de oplysninger, der fremkommer ved vejsynet eller mødet, som har betydning for kommunens afgørelse, og som ikke i øvrigt fremgår af sagens dokumenter. Kommunen skal endvidere på vejsynet eller mødet eller efterfølgende skriftligt overfor de fremmødte redegøre for den påtænkte beslutning, herunder om fordelingen af arbejdet eller udgifterne, og fastsætte en frist på mindst 3 uger til at komme med indsigelser mod og ændringsforslag til den påtænkte beslutning.

Stk. 5. I forbindelse med en skriftlig procedure skal kommunen gøre enhver, som vil blive berørt af den påtænkte beslutning, bekendt med indholdet heraf. Kommunen fastsætter en frist på mindst 3 uger til at fremkomme med indsigelser mod og ændringsforslag til den påtænkte beslutning.

Stk. 6. Kommunen kan først træffe afgørelse, når fristerne i stk. 4 eller 5 er udløbet. Afgørelsen skal meddeles til enhver, der berøres af den.

Fordeling af arbejdet

§ 18. Påbudte arbejder, jf. §§ 15 og 16, eller udgifterne hertil skal fordeles efter aftaler eller andre privatretlige bestemmelser, hvis sådanne findes.

Stk. 2. Hvis der ikke foreligger aftaler m.v., jf. stk. 1, fordeler kommunen arbejderne eller udgifterne mellem de vejberettigede i forhold til deres brug af vejen.

Udsættelse

§ 19. Hvis en vedligeholdelsespligtig under sagens forberedelse, jf. § 17, gør gældende, at mangler ved vejen i overvejende grad skyldes uvedkommende færdsel og fremsætter krav om, at der gennemføres helt eller delvis forbud mod sådan færdsel, kan den forpligtede forlange, at beslutningen om istandsættelse udsættes i indtil 6 måneder.

Stk. 2. Hvis der herefter lovligt er gennemført helt eller delvist forbud mod uvedkommende færdsel, kan kommunens beslutning ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at bringe vejen i en stand, der er forsvarlig under hensyn til den nu tilladte færdsel.

Stk. 3. Er et sådant forbud ikke gennemført, træffes beslutning på grundlag af den faktiske færdsel på vejen.

§ 20. Hvis der under sagens forberedelse, jf. § 17, ikke er enighed mellem grundejerne om gyldigheden eller forståelsen af aftaler eller andre privatretlige bestemmelser om fordelingen af vedligeholdelsesbyrden og heller ikke er enighed mellem grundejerne om at lade kommunen afgøre disse spørgsmål, skal kommunen opfordre de grundejere, der påstår sig helt eller delvist fritaget for vedligeholdelsespligten efter disse bestemmelser, til at indbringe spørgsmålet for domstolene eller for taksationsmyndighederne, jf. § 93. Samtidig udsættes den endelige afgørelse, indtil taksationsmyndighedernes afgørelse foreligger, endelig dom er afsagt, eller retssagen på anden måde er afsluttet, jf. dog § 21, stk. 3.

Stk. 2. Hvis retssag ikke er anlagt, eller sagen ikke er indbragt for taksationsmyndighederne inden 6 uger efter udsættelsen, genoptager kommunen sagen og fordeler arbejdet eller udgifterne efter § 18, stk. 2.

Kommunens udførelse af arbejdet

§ 21. Hvis kommunen bestemmer, at en istandsættelse af en eller flere private fællesveje skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 15, stk. 4 og 5, sørger kommunen for udførelsen af arbejdet for de forpligtedes regning.

Stk. 2. Kommunen kan påtage sig at udføre et istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejde mod vederlag fra samtlige vedligeholdelsespligtige, hvis vedligeholdelsespligtige grundejere, der repræsenterer mindst to tredjedele af den samlede værdi af de ydelser til vejens istandsættelse og vedligeholdelse, der er eller vil blive pålagt efter §§ 15 og 16, anmoder kommunen om det.

Stk. 3. Hvis en beslutning om istandsættelse udsættes efter § 20, og retssag anlægges inden 6 uger herefter, kan kommunen genoptage sagen og træffe beslutning om, hvordan vejen skal istandsættes, og om at kommunen foreløbigt helt eller delvis sørger for, at arbejdet udføres mod vederlag fra de forpligtede. Fordelingen af udgifterne udsættes, til endelig dom er afsagt, eller retssagen på anden måde er afsluttet.

Stk. 4. Hvis de arbejder, der er påbudt efter §§ 15 og 16, ikke udføres rettidigt eller ikke udføres på en tilfredsstillende måde efter kommunens vurdering, skal kommunen sørge for, at det manglende arbejde udføres for de forpligtedes regning.

§ 22. Hvis et istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejde udføres af kommunen, jf. § 21, finder reglerne om administrationstillæg i § 53 og om henstand i § 54 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Vintervedligeholdelse og renholdelse

§ 23. Kommunen kan efter forhandling med politiet bestemme,

- 1) at private fællesveje skal ryddes for sne,
- 2) at der skal træffes foranstaltninger mod glat føre på vejene, og
- 3) at vejene skal renholdes.

Stk. 2. Kommunen kan bestemme, at arbejdet helt eller delvist skal udføres i overensstemmelse med reglerne i §§ 80-82.

Stk. 3. Reglerne i § 16, stk. 2, § 17 og § 18 finder tilsvarende anvendelse. Dog skal et påbudt vintervedligeholdelsesarbejde, der fordeles efter § 18, stk. 2, fordeles mellem de vejberettigede efter deres brug af vejen om vinteren.

Stk. 4. Reglerne i §§ 84 og 85 om overdragelse af grundejernes pligter og om tilsyn finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Reglerne i § 86 om henkastning af affald m.v. finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje, der er åbne for almindelig færdsel.

§ 24. Kommunen kan om nødvendigt bestemme, at kommunen helt eller delvis sørger for at udføre de pligter, der er pålagt grundejere efter § 23 for grundejernes regning, eventuelt mod et fast årligt vederlag.

Afsnit III

Private fællesveje i byer og bymæssige områder

Kapitel 8

Vejudlæg, vejanlæg og tildeling af vejrettigheder

Vejfortegnelse

§ 25. Kommunen udarbejder en fortegnelse over private fællesveje og udlagte private fællesveje.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler for udarbejdelse og offentliggørelse af fortegnelser efter stk. 1.

Vejudlæg m.v.

§ 26. Vejudlæg og tildeling af vejrettigheder foretages af ejerne af de ejendomme, som vejarealet ligger på, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kommunen kan

- 1) i forbindelse med vejudlæg efter stk. 1 foretage vejudlæg på tilgrænsende eller nærliggende ejendomme, udlægge allerede udlagte private fællesveje i større bredde og med ændret retning og tværprofil samt tildele vejrettigheder til de udlagte vejarealer,
 - 2) i øvrigt i særlige tilfælde foretage vejudlæg, herunder ændre tidligere udlagte private fællesveje, og tildele vejrettigheder til udlagte private fællesveje og private fællesveje.
- 1) *Stk. 3.* Som vilkår for efter stk. 2 at tildele vejret til et areal, der allerede er privat fællesvej, jf. § 10, nr. 3, kan kommunen bestemme, at de grundejere, der opnår vejret,
 - 2) skal afholde en forholdsmæssig andel af ikke afskrevne udgifter til vejens anlæg og hidtidige vedligeholdelse, og
 - 3) ved deklaration forpligter sig til at afholde en forholdsmæssig del af udgifterne til vejens fremtidige vedligeholdelse og istandsættelse.

§ 27. Nye vejudlæg skal godkendes af kommunen, jf. dog § 43. Ved udlæg af nye private fællesveje skal kommunen godkende skitseprojekt, der angiver vejens retning, bredde, længdeprofil samt dens tilslutning til andre veje.

Stk. 2. Ved godkendelsen skal kommunen navnlig sikre,

- 1) at udlægget er i overensstemmelse med foreliggende planmæssige dispositioner,
- 2) at vejen på hensigtsmæssig måde indgår i det øvrige system af offentlige veje og private fællesveje, idet skitseprojektet udformes under hensyntagen til vejens type, så der i nødvendigt omfang sondres mellem gennemfartsveje og lokale veje,
- 3) at hensigtsmæssige vejforhold og parceller kan tilvejebringes, både på den pågældende ejendom og på de omliggende arealer,
- 4) at der sikres de nødvendige arealer til holdende og parkerede motorkøretøjer,
- 5) at antallet af sidevejsindmundinger i veje med gennemgående færdsel begrænses mest muligt,
- 6) at direkte adgang fra udstykkede parceller til veje med gennemgående færdsel begrænses mest muligt,
- 7) at vandafledning og fremføring af forsyningsledninger kan foregå på hensigtsmæssig måde, og
- 8) at der sikres oversigt over vejsving og vejkryds på den udlagte vej eller ved vejens overkørsel eller tilslutning til bestående veje, om nødvendigt ved servitut.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om anlæg, udvidelse og ombygning af private fællesveje, herunder om vejenes forhold til omgivelserne og om sådanne forhold, som i øvrigt er af betydning for vejenes ensartethed og trafikikkerhed.

§ 28. Kommunen kan højst kræve nye veje udlagt med en bredde på 18 m. Københavns og Frederiksberg Kommuner kan dog kræve nye veje udlagt med en bredde på indtil 20 m.

Stk. 2. Hvis eksisterende bebyggelse langs en vej eller en strækning af en vej, der udlægges, bevirker, at der ikke efter byggelovgivningen kan sikres nødvendige holde- og parkeringsarealer på de tilgrænsende grunde, kan kommunen ud over de vejbredder, der er nævnt i stk. 1, kræve holdearealer udlagt med en bredde på indtil 6 m eller et hertil svarende areal til parkeringsplads.

Stk. 3. Ved blinde veje, og hvor forholdene i øvrigt gør det ønskeligt, kan kommunen kræve areal udlagt til passende vende- og vigepladser.

§ 29. I forbindelse med vejudlæg kan kommunen ved ekspropriation pålægge ejendomme, som ikke ejes af den eller de grundejere, der foretager vejudlægget, servitut om fri oversigt, jf. § 27, stk. 2, nr. 8. Kommunen kan også ved ekspropriation pålægge sådan servitut, hvis kommunen selv foretager vejudlægget.

Stk. 2. I forbindelse med udstykning m.v., jf. § 32, stk. 1, kan kommunen ved ekspropriation pålægge ejendomme, der ikke ejes af den eller de grundejere, som foretager udstykningen m.v., servitut om fri oversigt med henblik på at sikre oversigtsforholdene som nævnt i § 32, stk. 2 og 3.

Stk. 3. Ekspropriation efter stk. 1 og 2 skal ske i overensstemmelse med reglerne i kapitel 5 i lov om offentlige veje.

Stk. 4. Foranstaltninger i henhold til servitutter, der pålægges ved ekspropriation, må ikke iværksættes før klagefristen, jf. § 87, stk. 4, er udløbet, medmindre de berørte ejere og brugere har tiltrådt dette.

§ 30. I forbindelse med godkendelse af et skitseprojekt, jf. § 27, stk. 1, kan kommunen efter forhandling med politiet bestemme, at der skal etableres færdselsregulering eller færdselsindskrænkning ved vejens anlæg.

§ 31. I forbindelse med vejudlæg udlægges

- 1) hjørnearealer efter reglerne i lov om offentlige veje kapitel 4 om hjørneafskæring og
- 2) de skråningsarealer, der er nødvendige til vejens anlæg, jf. § 36, stk. 2.

Stk. 2. Kommunen kan bestemme, at skråningsarealerne skal forblive under de tilgrænsende ejendomme.

Udstykning m.v.

§ 32. Udstykning, matrikulering, arealoverførsel eller sammenlægning må kun foretages, hvis alle de parceller, der dermed opstår, har lovlig adgang til offentlig vej, enten direkte eller med kommunens godkendelse ad privat fællesvej eller udlagt privat fællesvej.

Stk. 2. Hvis de nye parceller får adgang ad en privat fællesvej, hvis udlæg endnu ikke er godkendt af kommunen, kan kommunen som betingelse for sin godkendelse efter stk. 1 stille sådanne krav til vejudlægget og til oversigtsforholdene ved vejens tilslutning til andre veje, som arten og omfanget af den forventede færdsel ad vejen begrunder.

Stk. 3. Hvis de nye parceller får adgang ad en udlagt privat fællesvej, kan kommunen, hvis der ved godkendelsen af vejudlægget er forudsat en mere begrænset færdsel, stille krav om sådanne ændringer ved vejudlægget og ved oversigtsforholdene ved vejens tilslutning til andre veje, som arten og omfanget af den nu forventede færdsel ad vejen begrunder.

Stk. 4. Hvis de nye parceller får adgang ad en privat fællesvej, kan kommunen som betingelse for sin godkendelse efter stk. 1 ud over de i stk. 3 nævnte krav forlange, at der foretages sådanne anlægsmæssige forbedringer, herunder forbedringer af vejens udstyr m.v., som arten og omfanget af den forventede færdsel ad vejen begrunder.

Stk. 5. Kommunen kan som betingelse for sin godkendelse efter stk. 1 også forlange, at der udlægges og anlægges nye private fællesveje både på den ejendom, der agtes udstykket m.v., og på tilgrænsende eller nærliggende ejendomme.

Stk. 6. Kommunen skal ved afgørelser om udstykning m.v. med adgang til private fællesveje eller fællesstier sikre, at der foreligger de fornødne tilladelser efter kapitel 6 i lov om offentlige veje til benyttelse af bestående adgange til offentlig vej. Sker udstykning m.v. med adgang til udlagte private fællesveje eller fællesstier, skal kommunen sikre, at der foreligger de fornødne tilladelser efter kapitel 6 i lov om offentlige veje til etablering af nye adgange til offentlig vej.

Procedure for vejudlæg

§ 33. Før kommunen efter § 27, stk. 1, godkender et vejudlæg, jf. § 26, stk. 1, eller træffer beslutning om vejudlæg eller tildeling af vejrettigheder efter § 26, stk. 2, skal kommunen offentliggøre projektet på kommunens hjemmeside og her fastsætte en frist på mindst 6 uger til at komme med indsigelser og ændringsforslag. Samtidig skal kommunen sende den offentliggjorte tekst til samtlige grundejere, der berøres af projektet, og hvis rettigheder fremgår af tingbogen. Kommunen kan desuden fremlægge projektet til almindeligt eftersyn på kommunekontoret eller et andet bekvemt sted for borgerne.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis kommunen skønner, at vejudlægget eller tildelingen af vejret udelukkende har betydning for de ejendomme, der er omfattet af udlægget eller tildelingen.

Stk. 3. I tilfælde omfattet af stk. 2 skal kommunen, før den træffer beslutning om vejudlæg eller tildeling af vejrettigheder efter § 26, stk. 2, gøre sagens parter bekendt med den påtænkte beslutning og fastsætte en frist på mindst 3 uger til at fremkomme med indsigelser og ændringsforslag. Afgørelse kan først træffes, når denne frist er udløbet. Afgørelsen skal meddeles til enhver, der berøres af den.

Stk. 4. Hvis kommunen beslutter at foretage væsentlige ændringer i det tidligere fremlagte eller offentliggjorte projekt, skal det nye projekt fremlægges eller offentliggøres, jf. stk. 1.

Virkning af fremlæggelse eller offentliggørelse

§ 34. Arealer, der er omfattet af et fremlagt eller offentliggjort projekt, jf. § 33, stk. 1 eller stk. 4, må ikke uden kommunens tilladelse bebygges eller på anden måde anvendes i strid med projektet, jf. § 36.

Offentliggørelse, tinglysning m.v.

§ 35. Når kommunen har

- 1) udfærdiget vejfortegnelse, jf. § 25, eller
 - 2) godkendt eller foretaget vejudlæg eller tildelt vejrettigheder, jf. §§ 26, 27 og 31,
- skal kommunen offentliggøre dette på kommunens hjemmeside og eventuelt i lokale blade.

Stk. 2. Vejudlæg, hvorom der er sket offentliggørelse, jf. stk. 1, skal respekteres både af ejendommens ejere, brugere, panthavere og andre indehavere af rettigheder over ejendommene, uanset hvornår deres rettigheder er stiftet.

Stk. 3. Kommunen skal sørge for, at kommunens beslutninger om arealreservation ved vejudlæg og om offentligretlige servitutpålæg m.v., herunder om vejrettigheder, som kommunen har tildelt, tinglyses, når klagefristen, jf. § 87, stk. 4, er udløbet, og eventuelle klager er afgjort.

Stk. 4. Udgifterne til tinglysning, offentliggørelse m.v. afholdes af kommunen. Udgifter foranlediget af vejudlæg efter § 26, stk. 1 kan dog kræves refunderet af vedkommende grundejere. Hvis udgifterne skal fordeles mellem ejerne af flere ejendomme, der grænser til vejen, finder reglerne i §§ 49-51 tilsvarende anvendelse.

Retsvirkninger af vejudlæg

§ 36. På arealer, der er optaget på vejfortegnelsen som udlagte vejarealer, herunder hjørnearealer, må der ikke

- 6) opføres ny bebyggelse, heller ikke ved tilbygning eller ved genopførelse af nedbrændt eller nedreven bebyggelse,
- 7) foretages væsentlige forandringer i eksisterende bebyggelse, eller
- 8) indrettes anlæg af blivende art, herunder sportspladser, kirkegårde, tankanlæg og grusgrave.

Stk. 2. En bebyggelse m.v., der ikke opføres med jordlinjen i den fremtidige højde på nærmeste belægningskant, må ikke uden kommunens tilladelse opføres i vejlinjen, men skal rykkes så langt tilbage, at det svarer til 2 gange højdeforskellen plus den nødvendige bredde til passage, mindst 1 meter.

Stk. 3. På arealer omfattet af stk. 1 samt på fremtidige skråningsarealer for udlagte veje må der ikke uden kommunens tilladelse foretages foranstaltninger af varig karakter, herunder anbringes beplantning og hegn.

§ 37. Kommunen skal efter anmodning oplyse en grundejer om beliggenheden af udlagte vejarealer på den pågældendes ejendom samt om den fremtidige vejhøjde.

Stk. 2. Den, som på en ejendom, der er omfattet af § 35, stk. 1, vil påbegynde et byggearbejde, som ikke kræver byggetilladelse efter byggelovgivningen, skal forinden indhente oplysning hos kommunen om, hvorvidt arbejdet vil være i strid med vejudlægget.

Overtagelse som følge af vejudlæg

§ 38. Hvis et vejudlæg efter § 26, stk. 2, bevirker, at ejeren af et areal afskæres fra at udnytte arealet på en måde, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende eller omliggende arealer, kan ejeren anmode kommunen om helt eller delvis at overtage arealet mod erstatning.

Stk. 2. En anmodning om overtagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået underretning om vejudlægget, eller hvis dette er påklaget, inden 6 måneder efter at ejeren har modtaget afgørelse i klagesagen. Kommunen kan tillade, at anmodning om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister, når særlige grunde foreligger.

Stk. 3. Afslår kommunen ejerens anmodning, eller opnås der ikke enighed om erstatningens størrelse, skal kommunen indbringe sagen for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 90. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens anmodning skal imødekommes og fastsætter erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 51 i lov om offentlige veje.

Vejanlæg efter krav fra kommunen

§ 39. Kommunen bestemmer i hvilket omfang og hvornår en udlagt privat fællesvej, hvortil en eller flere grundejere har vejret, og som er optaget på vejfortegnelsen, skal anlægges som privat fællesvej af hensyn til udbygning af det samlede vejnet inden for et område.

Stk. 2. Ved gennemførelse af et vejanlæg efter stk. 1 og fordeling af udgifterne hertil finder reglerne i kapitel 8 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Reglerne i lov om offentlige veje § 45 om forarbejder og undersøgelser finder tilsvarende anvendelse forud for anlæg af private fællesveje, jf. stk. 1.

Erstatning ved vejanlæg efter krav fra kommunen

§ 40. Arealer, der er udlagt som privat fællesvej efter § 26, stk. 1, ved retningsplan efter den hidtidige byggelovgivning eller i henhold til deklARATION herom pålagt med kommunens godkendelse, kan kræves stillet til rådighed for vejanlægget uden erstatning.

Stk. 2. Ejeren kan dog forlange erstatning for nedrivning af bygninger, fjernelse af anlæg af blivende art, tab af hegn, beplantning, afgrøder samt for ulemper i øvrigt, hvis bygninger m.v. er lovligt anbragt.

Stk. 3. Arealer, der er udlagt som privat fællesvej efter § 26, stk. 2 eller alene ved byplan eller lokalplan er fastlagt som vej, kan kun kræves afgivet til vejanlægget mod erstatning.

Stk. 4. Ved fastsættelse af erstatningen skal den værdiforøgelse, som den tilbageblivende ejendom skønnes at opnå, fratrækkes. Erstatningen kan som følge heraf helt bortfalde, når det af

kommunen påtænkte vejanlæg m.v. skønnes at ville medføre større fordel for ejeren end det tab, der påføres ham ved anlægget.

Stk. 5. Hvis der ikke kan indgås forlig med kommunen, fastsættes erstatningen, jf. stk. 2 og 3, af taksationsmyndighederne, jf. § 90.

Vejanlæg i øvrigt og ibrugtagning af vej

§ 41. En udlagt privat fællesvej eller en strækning heraf må ikke anlægges eller tages i brug som privat fællesvej, før

- 1) vejudlægget er godkendt efter § 27 eller efter de i § 43 nævnte regler, og
- 2) kommunen har godkendt detailprojekt for vejanlægget, herunder længde- og tværprofil, befæstelse og afvanding m.v.

Stk. 2. I forbindelse med godkendelse af et detailprojekt, jf. stk. 1, nr. 2, kan kommunen efter forhandling med politiet bestemme, at der skal etableres færdselsregulering eller færdselsindskrænkning på vejen.

Stk. 3. Når forholdene taler for det, kan kommunen tillade, at vejen anlægges midlertidig efter et foreløbigt detailprojekt.

Fordeling af anlægsudgifter til grundejeres vejanlæg

§ 42. Kommunen skal fordele udgifterne til anlæg af en privat fællesvej, hvis en grundejer med den fornødne interesse i spørgsmålet anmoder kommunen om det, før arbejdet påbegyndes.

Stk. 2. Ved en fordeling efter stk. 1 finder reglerne i § 45, stk. 5, §§ 48-51 og §§ 53-55 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Anlægsarbejdet må først påbegyndes, når kommunen har truffet endelig beslutning om fordelingen.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 gælder ikke udgifter til anlæg, som kommunen har krævet udført efter § 32, stk. 4.

Vejudlæg efter anden lovgivning

§ 43. Reglerne i §§ 26-32, jf. §§ 33-35, finder ikke anvendelse, i det omfang private fællesveje er endeligt udlagt ved lokalplan, ved beslutning truffet af en ekspropriationskommission efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, eller ved beslutning truffet af kommunen efter § 72, stk. 3, eller efter kapitel 5 i lov om offentlige veje, og der er opnået vejrettigheder til vejene.

Stk. 2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, skal vejudlægget optages på vejfortegnelsen, jf. § 25.

Kapitel 9

Istandsættelse og vedligeholdelse

Grundejernes forpligtelser

§ 44. Ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej, og som har vejret til vejen, skal holde vejen i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang, herunder holde vejen forsynet med forsvarligt afløb.

Kommunens stillingtagen

§ 45. Hvis en vejberettiget gør gældende, at en privat fællesvej ikke er i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang, skal kommunen tage stilling til spørgsmålet. Kommunen kan til enhver tid tage stilling til spørgsmålet af egen drift.

Stk. 2. Hvis de forpligtede ikke opfylder forpligtelsen efter § 44, bestemmer kommunen, i hvilket omfang og på hvilken måde en privat fællesvej med tilhørende afløb konkret skal istandsættes for at være i god og forsvarlig stand i forhold til færdsdens art og omfang. Kommunen kan i den forbindelse bestemme, at vejen skal istandsættes i en højere standard end den hidtidige.

Stk. 3. Kommunen kan bestemme, at de enkelte forpligtede skal udføre en nærmere bestemt del af arbejdet som enkeltstående arbejder, jf. § 47, stk. 1.

Stk. 4. Hvis istandsættelsen har en sådan karakter eller et sådant omfang, at det ikke kan anses for hensigtsmæssigt at lade de forpligtede udføre arbejdet som enkeltstående arbejder, kan kommunen bestemme, at kommunen skal udføre arbejdet som et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1.

Stk. 5. Hvis kommunen efter § 46 eller § 52 vil pålægge andre end ejerne af de ejendomme, der grænser til og har vejret til vejen, at deltage i udgifterne ved arbejdet, skal kommunen samtidig bestemme, at arbejdet skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1.

Stk. 6. Kommunen kan bestemme, at flere private fællesveje, der udgør en færdselsmæssig enhed, skal istandsættes ved et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1, så udgifterne ved arbejdet fordeles mellem samtlige bidragspligtige under ét.

Servitutforpligtede

§ 46. I det omfang det efter tinglyste servitutter påhviler andre end de grundejere, der er nævnt i § 44, at vedligeholde eller istandsætte en privat fællesvej, kan kommunen forlange, at de pågældende opfylder deres forpligtelser, før kommunen kræver vejen istandsat efter § 45, jf. §§ 47-52.

Enkeltstående arbejder,

§ 47. Kommunen kan påbyde de forpligtede at istandsætte den del af vejen, der ligger nærmest ved den pågældendes ejendom og bestemme, hvornår arbejdet skal være afsluttet.

Stk. 2. Før kommunen træffer afgørelse om at påbyde de forpligtede at istandsætte en del af vejen, skal kommunen gøre de forpligtede bekendt med den påtænkte beslutning og fastsætte en frist på mindst 3 uger til at fremkomme med bemærkninger til den påtænkte beslutning.

Stk. 3. Kommunen kan først træffe afgørelse, når fristen i stk. 2 er udløbet.

Stk. 4. Hvis en påbudt istandsættelse af en bestemt del af vejen omfatter særlige elementer, der har væsentlig betydning for andre forpligtede, f.eks. brønde, trafikregulerende eller hastigheds-

regulerende foranstaltninger, kan vedkommende grundejer forlange, at arbejdet skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 55, stk. 1.

Samlede arbejder

Procedure

§ 48. Før kommunen træffer afgørelse om, at en privat fællesvej, en strækning af en privat fællesvej eller flere private fællesveje, jf. § 45, stk. 4-6 skal istandsættes som et samlet arbejde, skal kommunen enten afholde vejsyn eller møde, jf. stk. 2, eller gennemføre en skriftlig procedure, jf. stk. 4.

Stk. 2. Til et vejsyn eller møde skal kommunen med mindst 2 ugers varsel indkalde enhver, som vil blive berørt af den påtænkte beslutning.

Stk. 3. På vejsynet eller mødet skal kommunen redegøre for den påtænkte beslutning, herunder om fordelingen af udgifterne ved arbejdet. Kommunen skal fastsætte en frist på mindst 3 uger til at fremkomme med indsigelser mod og ændringsforslag til den påtænkte beslutning. Der skal gøres notat om indholdet af de oplysninger, der fremkommer på vejsynet eller mødet af betydning for kommunens afgørelse, og som ikke i øvrigt fremgår af sagens dokumenter.

Stk. 4. I forbindelse med en skriftlig procedure skal kommunen gøre enhver, som vil blive berørt af den påtænkte beslutning, bekendt med indholdet af beslutningen. Kommunen skal fastsætte en frist på mindst 3 uger til at fremkomme med indsigelser mod og ændringsforslag til den påtænkte beslutning.

Stk. 5. Kommunen kan først træffe afgørelse, når fristerne i stk. 3 eller 4 er udløbet. Afgørelsen skal meddeles til enhver, der berøres af den.

Fordeling af udgifter

§ 49. Kommunen fordeler udgifterne til et samlet arbejde mellem ejerne af tilgrænsende ejendomme med vejret efter reglerne i § 51.

Stk. 2. Hvis der er andre regler om fordeling af udgifterne i aftaler efter § 55, stk. 2 og 3, skal kommunen dog fordele udgifterne efter disse. Hvis der i øvrigt er fastsat særlige regler om fordelingen af udgifterne i servitutter, vedtægter for grundejerforeninger eller lignende, kan kommunen fordele udgifterne efter disse regler.

Begrænsninger vand- og vejarealer

§ 50. Ved fordeling af udgifter til samlede arbejder ses der bort fra vandarealer, der ikke er ansat til ejendomsværdi, samt offentlige veje og private fællesveje.

Stk. 2. En kort privat fællesvej, der alene munder ud i den private fællesvej, som skal istandsættes, kan dog ved fordeling af udgifter til et samlet arbejde behandles som en ejendom, der grænser til den private fællesvej, således at det bidrag, der vedrører den korte private fællesvej, fordeles efter reglerne i § 51.

§ 51. Kommunen fordeler udgifterne mellem de bidragspligtige grundejere på grundlag af ejendommenes facadelængde mod vejen, størrelsen af ejendommenes arealer og

måden, hvorpå ejendommene benyttes eller må forventes benyttet, eller den offentlige ejendomsværdi.

Stk. 2. For ejendomme, der ikke er ansat til ejendomsværdi, skal benyttelsesmåden anvendes.

Stk. 3. Ved fordelingen skal det i stk. 1, nr. 1 nævnte kriterium indgå med en vægt af mindst 10 pct., mens kriteriet under nr. 2 og det af kriterierne under nr. 3, som kommunen vælger, hvert skal indgå med en vægt af mindst 25 pct., jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Indgår ejendomsværdien som kriterium ved fordelingen, skal der i tilfælde, hvor arbejdets udførelse skyldes betydelig eller tung færdsel til eller fra enkelte ejendomme ved vejen, forlods pålægges ejerne af disse et passende særligt bidrag, før de øvrige udgifter fordeles mellem grundejerne.

Stk. 5. Kommunen kan fordele udgifterne alene efter størrelsen af ejendommens arealer eller med ensartede beløb, hvis der i henhold til byplanvedtægt, kommuneplan eller lokalplan kun vil blive tilladt en ganske ensartet benyttelse af de ejendomme, der er omfattet af kommunens afgørelse, og ingen af ejendommene faktisk benyttes mere intensivt end forudsat i plangrundlaget.

Stk. 6. For ejendomme, der også grænser til anden privat fællesvej eller offentlig vej, skal kommunen beregne et passende reduceret bidrag. Det gælder dog ikke, hvis den anden vej er offentlig, og ejendommen er fritaget for vejbidrag til denne, fordi der ikke kan opnås direkte adgang til den fra ejendommen på grund af adgangsbestemmelser fastsat efter lov om offentlige veje §§ 72 og 73.

Stk. 7. For ejendomme, der benyttes til landbrug, skovbrug eller frilandsgartneri, herunder frugtplantage, og som ikke er udstykket i parceller, kan kommunen ved fordelingen alene medtage den del af arealet, der ligger højst 40 m fra vejen. Kommunen kan fravige denne grænse, hvis bestemmelser i lokalplan eller byplanvedtægt om ejendommens fremtidige anvendelse taler for det.

Stk. 8. Reglerne i stk. 1-5 kan fraviges ved aftale mellem kommunen og de grundejere, der er omfattet af fordelingen.

§ 52. Kommunen kan bestemme, at ejere af andre ejendomme end de tilgrænsende skal deltage i udgifterne til en konkret istandsættelse, som kommunen har krævet udført som et samlet arbejde efter § 45, stk. 5, hvis de bruger eller har brugt vejen på en måde, som efter kommunens vurdering i særlig grad har medført slid på vejen.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde pålægger kommunen forlods den pågældende et passende særligt bidrag, før de øvrige udgifter fordeles mellem grundejerne, jf. §§ 49 og 51.

Administrationstillæg

§ 53. Hvis kommunen sørger for at udføre et istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejde, jf. § 55, stk. 1, 3, eller 4, kan kommunen ved opgørelsen af udgifterne medregne et administrationsstillæg på højst 9 pct. af udgifterne. Kommunen kan ikke medregne renter.

Stk. 2. Endvidere kan kommunen medtage eventuelle udgifter til sagkyndig bistand efter regning. I det omfang udgifter til sagkyndig bistand til administrative opgaver medtages efter regning, kan kommunen ikke beregne administrationstillæg, jf. stk. 1, af disse udgifter.

Afdragsvis betaling

§ 54. Kommunen kan tillade, at grundejerne betaler udgifter til arbejder, som kommunen sørger for at udføre, over et tidsrum på op til 15 år. Perioden fastsættes under hensyn til beløbets stør-

relse. Det samme gælder udgifter ved arbejder, der udføres af grundejerne, hvis kommunen efter grundejernes anmodning stiller de nødvendige beløb til rådighed eller garanterer for lån optaget af grundejerne. Det beløb, der til enhver tid skyldes, forrentes af grundejerne med en årlig rente, der svarer til den på tidspunktet for beslutningen om afdragsordningen, af Danmarks Nationalbank fastsatte, gældende, diskonto + 2 pct.

Kommunens udførelse af arbejdet

§ 55. Hvis kommunen bestemmer, at en istandsættelse af en eller flere private fællesveje skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 45, stk. 4-6, sørger kommunen for udførelsen af arbejdet for de forpligtedes regning.

Stk. 2. Efter aftale med de forpligtede grundejere kan kommunen helt eller delvis påtage sig den fremtidige istandsættelse og vedligeholdelse af vejen for grundejernes regning, eventuelt mod et fast årligt vederlag.

Stk. 3. Hvis vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 49 er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af udgifterne ved vejens istandsættelse anmoder om det, kan kommunen bestemme, at en ordning som nævnt i stk. 2, hvor kommunen helt eller delvis påtager sig den fremtidige istandsættelse og vedligeholdelse af vejen for grundejernes regning, eventuelt mod et fast årligt vederlag, skal gælde for samtlige grundejere.

Stk. 4. Hvis arbejder, der er påbudt efter §§ 45 eller 46, ikke udføres rettidigt eller tilfredsstillende, skal kommunen snarest muligt sørge for, at det manglende arbejde udføres for de forpligtedes regning.

Kapitel 10

Forskellig råden over private fællesveje m.v.

Offentligretlige tilladelser

§ 56. Et samtykke eller en tilladelse efter § 57, stk. 1, § 60, jf. § 103, stk. 1, §§ 104, 108 og 111 i lov om offentlige veje, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 63, stk. 1-3 og 5, § 66, stk. 1, § 67, jf. § 101 i lov om offentlige veje, § 68, stk. 1, og § 69, stk. 1, er en offentligretlig afgørelse, der er udtryk for, at almene offentligretlige hensyn ikke er til hinder for det ansøgte. En sådan afgørelse indebærer ikke rettigheder i forhold til vejens ejer og de vejberettigede.

Stk. 2. En tilladelse efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser bortfalder, hvis det arbejde, som tilladelsen vedrører, ikke er påbegyndt inden 2 år fra tilladelsens dato.

Stk. 3. Kommunen kan i særlige tilfælde forlænge fristen i stk. 2.

Forandringer og færdselsregulering

§ 57. Grundejerne må ikke foretage ændringer ved en privat fællesvejs indretning eller anlæg, afspærre vejen eller etablere eller ændre foranstaltninger med henblik på regulering af færdslen uden kommunens og politiets samtykke.

Stk. 2. Kommunen kan med politiets samtykke, jf. færdselslovens §§ 92 og 100, bestemme, at der på en privat fællesvej skal foretages ændringer og foranstaltninger som nævnt i stk. 1. Kommunen afholder udgifterne hertil.

Stk. 3. Hvis foranstaltningerne i det væsentlige sker for at forbedre det trafikale miljø på vejen, f.eks. ved etablering af opholds- og legeområder eller områder med fartdæmpning, finder reglerne i §§ 48-51 og §§ 53-55 om afholdelse af udgifterne og arbejdets gennemførelse m.m. tilsvarende anvendelse, medmindre andet er aftalt.

Stk. 4. Kommunen kan fjerne foranstaltninger, der er etableret uden kommunens og politiets samtykke, for den pågældendes regning, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om at fjerne foranstaltningen. Før påbud om fjernelse skal det vurderes, om forholdet retligt kan lovliggøres ved, at kommunen og politiet giver det manglende samtykke.

Stk. 5. Er foranstaltningen til ulempe for færdslen, kan kommunen eller om nødvendigt politiet fjerne foranstaltningen for den pågældendes regning uden forudgående påbud.

Stk. 6. Reglerne i stk. 4 og 5 gælder tilsvarende for ændringer, der er foretaget uden kommunens og politiet samtykke.

Optagelse af vejen som offentlig

§ 58. Kommunen skal løbende vurdere, om en privat fællesvej har en sådan betydning for den almene færdsel, at vejen bør optages som offentlig, jf. § 23 i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Hvis kommunen afslår grundejernes anmodning om samtykke til afspærring af en privat fællesvej, jf. § 57, stk. 1, fordi vejen er af væsentlig betydning for den almene færdsel, skal kommunen optage vejen som offentlig, hvis den gennemgående kørende færdsel på vejen udgør mere end 50 pct. af den samlede kørende færdsel.

Belysning

§ 59. Kommunen kan bestemme, at private fællesveje skal holdes belyst af ejerne af de tilgrænsende ejendomme.

Stk. 2. Kommunen kan bestemme, at kommunen sørger for belysningen for grundejernes regning.

Stk. 3. Reglerne i §§ 48-51 og §§ 53-55 om fordeling af udgifterne og om proceduren m.m. finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser om nyanlæg, forbedring og drift af vejbelysning på private fællesveje.

Fremspringende bygningsdele, tankanlæg, vejskilte og færdselstavler

§ 60. Reglerne i § 103, stk. 1, og § 104 i lov om offentlige veje om fremspringende bygningsdele og om tankanlæg, samt bestemmelserne i § 108 og § 111 i lov om offentlige veje om vejskilte og færdselstavler m.v. samt om hegn mod vej finder tilsvarende anvendelse på private fællesveje.

Beplantning

§ 61. Træer og anden beplantning må kun plantes på arealer, der er private fællesveje med kommunens samtykke.

Stk. 2. Når det er nødvendigt af hensyn til vejens istandsættelse eller til færdslen, kan kommunen kræve træer og anden beplantning på, i eller over en privat fællesvej fjernet, nedskåret, opstammet eller studset.

Stk. 3. Kommunen kan lade arbejdet udføre for grundejernes regning, hvis et krav efter stk. 2 ikke imødekommes inden for en fastsat frist. Reglerne i §§ 48-51 og §§ 53 og 55 om fordeling af udgifterne og om proceduren m.m. finder tilsvarende anvendelse.

Overkørsler og overgange

Anlæg af nye adgange

§ 62. Overkørsler og overgange fra tilgrænsende ejendomme eller fra andre private fællesveje og private fællestier til en privat fællesvej må ikke etableres uden kommunens samtykke.

Stk. 2. Ved etablering af adgang som nævnt i stk. 1 til en privat fællesvej nærmere end 50 m fra en hovedlandevej skal samtykke også indhentes fra Vejdirektoratet som vejbestyrelse for hovedlandevejen.

Stk. 3. Kommunen og Vejdirektoratet kan som betingelse for et samtykke efter stk. 1 og 2 stille krav med hensyn til den nærmere placering, udformning og anvendelse af de adgange, der er nævnt i stk. 1, hvis det skønnes påkrævet af vejtekniske eller færdselsmæssige grunde. Kommunen og Vejdirektoratet kan i den forbindelse stille krav om fri oversigt.

Stk. 4. Kommunen kan kræve selv at forestå udførelsen af de arbejder, der er nævnt i stk. 3, mod godtgørelse af udgifterne herved.

Benyttelse af bestående adgange

§ 63. Overkørsler og overgange til en privat fællesvej må ikke uden kommunens samtykke benyttes til adgang for andre ejendomme end dem, de er anlagt til brug for.

Stk. 2. En overkørsel, der alene er anlagt til brug for den færdsel, der er nødvendig for jordens landbrugsmæssige drift (markoverkørsel), må ikke benyttes til anden færdsel uden kommunens samtykke.

Stk. 3. En bestående overkørsel eller overgang må ikke benyttes for ejendomme, der fremkommer eller ændres ved udstykning, matrikulering, arealoverførsel eller sammenlægning uden kommunens tilladelse.

Stk. 4. Ind- og udkørsel uden for de tilladte overkørsler må ikke finde sted uden kommunens samtykke.

Stk. 5. For at benytte en adgang, som nævnt i stk. 1-4 til en privat fællesvej nærmere end 50 m fra en hovedlandevej, skal samtykke også indhentes fra Vejdirektoratet som vejbestyrelse for hovedlandevejen.

Stk. 6. Et samtykke efter stk. 1-5 kan betinges som nævnt i § 62, stk. 3 og 4.

§ 64. Før kommunen giver samtykke efter § 62 eller § 63, skal den sikre, at også de nødvendige tilladelser efter § 71 i lov om offentlige veje til benyttelse af bestående overkørsler og overgange og vej- og stitilslutninger til offentlig vej foreligger.

§ 65. Hvis kommunen efter § 62 eller § 63 afslår at give ejeren af et areal samtykke til at etablere en ny adgang eller til ændret benyttelse af en bestående adgang til en privat fællesvej, og ejeren derved afskæres fra at udnytte arealet på en måde, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til arealets beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende eller omliggende arealer, kan ejeren anmode kommunen

om helt eller delvist at overtage arealet mod erstatning, medmindre kommunen kan anvise anden fornøden adgang til arealet.

Stk. 2. En anmodning om overtagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har modtaget meddelelse om afslaget. Hvis afslaget er påklaget, jf. § 87, stk. 2, skal anmodning fremsættes inden 6 måneder efter at ejeren har modtaget afgørelse i klagesagen. Når særlige grunde foreligger, kan kommunen tillade, at anmodning om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister.

Stk. 3. Afslår kommunen ejerens anmodning, eller opnås der ikke enighed om erstatningens størrelse, skal kommunen indbringe sagen for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 90. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens anmodning skal imødekommes, og fastsætter erstatning for arealets overtagelse.

Anden brug af vejareal

§ 66. På arealer, der er private fællesveje, kræver det kommunens samtykke

- 1) varigt eller midlertidigt at anbringe affald, materiel, materialer, løsøregenstande, ikke-indregistrerede køretøjer, skure, skurvogne, containere, boder, automater, skilte, hegn eller lignende,
- 2) at anbringe køretøjer med henblik på salg eller udlejning uden fører og
- 3) som led i erhvervsvirksomhed at anbringe køretøjer i forbindelse med reparation, påfyldning af drivmidler, rengøring eller lignende.

Stk. 2. Før kommunen giver samtykke efter stk. 1, skal kommunen forhandle med politiet.

Stk. 3. Kommunen kan for den pågældendes regning fjerne genstande m.v., jf. stk. 1, der er anbragt på en privat fællesvej uden kommunens samtykke, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om at fjerne disse.

Stk. 4. Er det anbragte til ulempe for færdslen, kan kommunen eller i påtrængende tilfælde politiet fjerne det anbragte for den pågældendes regning uden forudgående påbud.

Opgravning og ledninger

§ 67. Reglerne i § 101 i lov om offentlige veje om opgravning m.v. af vejareal finder tilsvarende anvendelse ved byggeri, udgravning og opfyldning på og ved private fællesveje.

§ 68. Med mindre andet følger af særlig lovgivning, kræver det kommunens tilladelse i og på private fællesveje

- 3) at nedlægge eller omlægge underjordiske ledninger med tilbehør og
- 4) at anbringe eller flytte masterækker, lysstandere og lignende med tilbehør.

Stk. 2. Kommunen skal betinge en tilladelse efter stk. 1 af, at ledningsejeren

- 1) yder vedkommende grundejere erstatning for eventuel skade ved ledningsanlæggets anbringelse eller tilstedeværelse samt ved eftersyn og istandsættelse af dette,
- 2) retablerer vejareal og arbejdsareal efter endt arbejde,
- 3) fjerner overflødiggjorte ledninger m.m. uden omkostninger for grundejerne, og
- 4) på grundejernes anmodning fjerner sine ledninger m.m. uden omkostninger for grundejerne, hvis vejen nedlægges.

Stk. 3. Uanset reglerne i stk. 1 og § 67 kan ledningsejeren udføre uopsættelige reparationer af ledninger m.v., men skal snarest underrette kommunen herom.

Stk. 4. Grundejerne kan ikke modsætte sig udførelsen af arbejder, som kommunen har tilladt efter stk. 1, eller som kommunen har godkendt eller krævet udført efter § 67.

§ 69. Kommunen kan tillade, at ledninger, kabler og lignende anlæg med tilbehør anbringes i eller over udlagte private fællesveje.

Stk. 2. Kommunen skal betinge en tilladelse efter stk. 1 af de vilkår, der er nævnt i § 68, stk. 2, nr. 1-3. Tilladelsen skal herudover betinges af, at ledningsejeren på grundejernes anmodning fjerner sine ledninger m.m. uden omkostninger for grundejerne, hvis vejudlægget ophæves.

Stk. 3. Grundejerne har pligt til at give fornøden adgang til anbringelse, eftersyn og istandsættelse af anlæggene.

§ 70. Udgifterne til arbejder på ledninger m.v. i eller over private fællesveje og udlagte private fællesveje, herunder nødvendig flytning af ledninger m.v. i forbindelse med anlæg, regulering, istandsættelse og vedligeholdelse eller omlægning af vejen, der sker efter krav fra kommunen, afholdes af ledningsejeren, medmindre andet er bestemt ved

- 1) aftale,
- 2) afgørelse truffet af en ekspropriationskommission nedsat i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom eller
- 3) ved afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jf. § 40.

Stk. 2. Arbejder på ledninger i eller over private fællesveje udføres af ledningsejeren, medmindre andet er bestemt, jf. stk. 1, nr. 1-3. Kommunen kan dog kræve selv at udføre vejarbejder i forbindelse med ledningsarbejder,

- 1) hvis der er behov for at koordinere ledningsarbejdet med andre arbejder på vejarealet,
- 2) hvis ledningsejeren ikke overholder vilkår stillet efter § 68 eller § 69, eller
- 3) hvis hensyn af tilsvarende vægt gør sig gældende.

Stk. 3. Tvister mellem en kommune og et forsyningsselskab vedrørende ledninger i og over vejarealet, jf. stk. 1 og §§ 67-69, afgøres af transportministeren.

Kapitel 11

Nedlæggelse og omlægning

Tilladelse fra kommunen

§ 71. Private fællesveje må ikke nedlægges eller omlægges uden kommunens tilladelse.

Kommunens stillingtagen

§ 72. Kommunen skal tage stilling til, om en privat fællesvej skal nedlægges eller omlægges, hvis en grundejer med den fornødne interesse i spørgsmålet anmoder kommunen om det. Kommunen kan af egen drift tage stilling til spørgsmålet.

Stk. 2. Vejen skal helt eller delvis opretholdes som privat fællesvej, hvis

- 1) den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang, eller
- 2) hvis vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med vejret til vejen.

Stk. 3. En beslutning om at omlægge en privat fællesvej eller om at fremskaffe anden vejadgang i forbindelse med nedlæggelse af en privat fællesvej kan gennemføres ved ekspropriation i overensstemmelse med reglerne i kapitel 5 i lov om offentlige veje. Anden vejadgang kan også fremskaffes ved, at kommunen foretager vejudlæg og tildeler vejret til det udlagte vejareal eller tildeler vejret til en anden privat fællesvej efter reglerne i kapitel 8.

Stk. 4. Foranstaltninger, der gennemføres ved ekspropriation, må ikke iværksættes før klagefristens udløb, jf. § 87, stk. 4, medmindre de berørte ejere og brugere har tiltrådt dette.

Procedure

§ 73. Kommunen skal meddele en foreløbig beslutning om, at vejen eller dele af den agtes nedlagt eller omlagt ved offentliggørelse på kommunens hjemmeside og eventuelt i lokale blade. Beslutningen skal samtidig meddeles til

- 1) ejere af ejendomme, der grænser til vejen,
- 2) ejere af ejendomme, hvis adkomst eller rettigheder til vejen er tinglyst, og
- 3) ejere af andre ejendomme, som må antages at have vejret til vejen.

Stk. 2. I meddelelserne skal kommunen give en frist på mindst 8 uger til at fremkomme med indsigelser og ændringsforslag. Meddelelserne skal indeholde oplysning om indholdet af § 72, stk. 2, og § 75. Hvis kommunen ikke selv har rejst spørgsmålet om vejens nedlæggelse eller omlægning, skal meddelelserne også indeholde oplysning om indholdet af § 76. Hvis ingen på tidspunktet for den foreløbige beslutning kan dokumentere sin ret til vejarealet, skal meddelelserne også indeholde oplysning om indholdet af § 77.

Stk. 3. Afgørelse kan først træffes, når fristen i stk. 2 er udløbet.

§ 74. Hvis kommunen vurderer, at en foreløbig beslutning om, at vejen eller dele af den agtes nedlagt eller omlagt, kun har betydning for ganske få grundejere, finder § 73 ikke anvendelse.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde, skal kommunen meddele den foreløbige beslutning til de berørte grundejere. I meddelelserne skal kommunen give en frist på mindst 3 uger til at fremkomme med indsigelser og ændringsforslag. Meddelelserne skal indeholde oplysning om indholdet af § 72, stk. 2, og § 75. Hvis kommunen ikke selv har rejst spørgsmålet om vejens nedlæggelse eller omlægning, skal meddelelserne også indeholde oplysning om indholdet af § 76. Hvis ingen på tidspunktet for den foreløbige beslutning kan dokumentere sin ret til vejarealet, skal meddelelserne også indeholde oplysning om indholdet af § 77.

Stk. 3. Afgørelse kan først træffes, når fristen i stk. 2 er udløbet.

Indbringelse for taksationsmyndighederne

§ 75. Hvis kommunen afviser en indsigelse efter § 73, stk. 2, eller § 74, stk. 2, fra en grundejer med vejret om, at vejen skal opretholdes i medfør af § 72, stk. 2, kan grundejeren kræve, at kommunen indbringer spørgsmålet om vejens opretholdelse for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 90. Et sådant krav skal være fremsat inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Udgifter ved sagens behandling

§ 76. Hvis kommunen ikke selv har rejst spørgsmålet om vejens nedlæggelse eller omlægning, kan kommunen fordele udgifterne ved sagens behandling, herunder udgifterne til notering i ma-

triklen og berigtigelse af tingbogen, jf. § 78, mellem de grundejere, der har interesse i nedlæg- gelsen eller omlægningen. I omkostningerne fradrages beløb, der måtte fremkomme ved afhæn- delse af arealer i henhold til § 77.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte situationer, skal taksationsmyndighederne fordele de udgifter ved taksationsforretningerne, som kommunen skal afholde efter § 62, stk. 2, i lov om offentlige veje. Udgifterne kan pålægges både de grundejere, der har interesse i sagen, og kommunen. Taksati- onsmyndighederne skal ved fordelingen særligt lægge vægt på, om det har været rimeligt at kræve sagen forelagt for taksationsmyndighederne.

Nedlagte vejarealer

§ 77. Hvis kommunen beslutter, at vejen skal nedlægges, og ingen kan dokumentere sin ret til vejarealet, skal kommunen tilbyde ejerne af de tilgrænsende ejendomme arealet, delt efter ve- jens midtlinje, mod betaling af omkostningerne ved arealets frigørelse.

Stk. 2. Hvis en grundejer ikke ønsker at overtage et nedlagt vejareal, kan kommunen frit råde over arealet.

Stk. 3. Kommunen kan i særlige tilfælde tilpligte ejeren af en tilgrænsende ejendom at overtage et aflagt vejareal.

Berigtigelse af matrikel og tingbog

§ 78. Kommunen skal sørge for, at omlægning, udlæg eller nedlæggelse af private fællesveje i henhold til en beslutning efter § 72, stk. 1, noteres i matriklen og berigtiges i tingbogen.

Kapitel 12

Vintervedligeholdelse og renholdelse

§ 79. Kommunen kan efter forhandling med politiet bestemme, at ejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej og som har vejret, skal rydde vejen for sne, træffe foranstaltninger mod glat føre på vejen og renholde vejen ud for ejendommene i overensstemmelse med reglerne i §§ 80-82.

Stk. 2. Bestemmelserne fastsættes for et nærmere angivet område.

Stk. 3. Kommunen skal offentliggøre om beslutninger truffet efter stk. 1 på kommunens hjem- meside og eventuelt i lokale blade.

Grundejernes pligter

Snerydning

§ 80. Grundejerne skal rydde færdselsarealer for sne snarest muligt efter snefald. Pladsen om- kring brandhaner og installationer til trafikregulering skal altid holdes ryddet for sne.

Stk. 2. Uanset om grundejerne har pligt til at rydde sne på fortov og kørebane, jf. § 79, skal grundejerne rydde trapper til deres ejendomme for sne.

Stk. 3. Kommunen kan efter forhandling med politiet fastsætte nærmere bestemmelser om sne-rydningens udførelse, herunder om tidspunkter for sne-rydningen og om placering af snebunker.

Glatførebekæmpelse

§ 81. Grundejerne skal snarest muligt efter førets indtræden strø grus, sand eller lignende på færdselsarealet.

Stk. 2. Uanset om grundejerne har pligt til at træffe foranstaltninger mod glat føre på fortov og kørebane, jf. § 79, skal grundejerne glatførebekæmpe på trapper til deres ejendomme.

Stk. 3. Kommunen kan efter forhandling med politiet fastsætte nærmere bestemmelser om glatførebekæmpelsens udførelse, herunder om tidspunkter for glatførebekæmpelsen, og om med hvilke midler glatførebekæmpelsen må udføres.

Renholdelse

§ 82. Grundejerne skal

- 1) fjerne ukrudt,
- 2) feje eller på anden måde renholde færdselsarealer, der er asfalteret, brolagt, flisebelagt eller i øvrigt overfladebehandlet,
- 3) fjerne affald og andet, der er særligt forurenende eller til ulempe for færdslen, og
- 4) renholde grøfter, rendestene, nedløbsriste, rørgennemløb og udløbsrender for alt, der kan hindre vandets frie løb.

Stk. 2. Uanset om grundejerne har pligt til at renholde fortov og kørebane, jf. § 79, skal grundejerne renholde trapper til deres ejendomme.

Stk. 3. Kommunen kan efter forhandling med politiet fastsætte nærmere bestemmelser om renholdelsens udførelse, herunder om tidspunkter for renholdelsen og om hvilke midler der må anvendes, og om placering eller fjernelse af affald.

Kommunens udførelse af grundejernes pligter

§ 83. Kommunen kan bestemme, at kommunen helt eller delvis sørger for at udføre de pligter, der er pålagt grundejerne efter § 79 for grundejernes regning, eventuelt mod et fast årligt vederlag. Kommunen fastsætter fordelingen af udgifterne mellem grundejerne.

Grundejernes overdragelse af pligternes udførelse

§ 84. En grundejer kan overdrage udførelsen af de pligter, som grundejeren i henhold til bestemmelserne i dette kapitel skal udføre, til en anden fysisk eller juridisk person, herunder virksomhed eller grundejerforening.

Stk. 2. Grundejeren skal overdrage udførelsen af sine pligter i overensstemmelse med stk. 1, hvis grundejeren ikke bor på eller i nærheden af ejendommen.

Stk. 3. Aftaler om overdragelse skal være skriftlige og skal skriftligt anmeldes til kommunen.

Stk. 4. Kommunen kan nægte at godkende en aftale, hvis kommunen vurderer at den person eller virksomhed, som overtager udførelsen af pligterne, ikke er egnet til at sørge for at opfylde disse.

Tilsyn

§ 85. Kommunen fører tilsyn med, at grundejerne overholder deres pligter efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Kommunen kan om nødvendigt udføre arbejder, der ikke er udført rettidigt eller tilfredsstillende, for den forpligtedes regning.

Henkastning af affald m.v.

§ 86. Hvis nogen på en privat fællesvej henkaster eller efterlader affald eller genstande, der kan være til ulempe for færdslen eller er særligt forurenende, kan kommunen eller om nødvendigt politiet fjerne det henkastede eller efterladte for den pågældendes regning uden forudgående påbud.

Afsnit IV

Administrative bestemmelser, straf m.v.

Kapitel 13

Klager og søgsmål

Klager

§ 87. Kommuners afgørelser om ekspropriation efter § 29 og § 72, stk. 3, kan påklages til transportministeren.

Stk. 2. Kommuners øvrige afgørelser efter denne lov kan påklages til transportministeren for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet efter denne lov, herunder om at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Stk. 4. Klagefristen er 4 uger, der regnes fra den dag, afgørelsen er meddelt. Klagefristen regnes dog fra offentliggørelsen, hvor en beslutning efter loven skal bekendtgøres offentligt.

Stk. 5. Klagemyndigheden kan efter høring af kommunen se bort fra overskridelse af klagefristen, hvis der er særlige grunde til det.

Stk. 6. Afgørelser, som kan påklages, og som ikke fuldt ud giver den pågældende medhold, skal indeholde oplysning om klagemyndighed og klagefrist, jf. stk. 1 – 3.

Stk. 7. Klage over en afgørelse fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog tillægge klagen opsættende virkning.

Stk. 8. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for behandling af klager.

Søgsmål

§ 88. Adgangen til at klage over en afgørelse, jf. § 87, skal være udnyttet, før afgørelsen kan indbringes for domstolene. Søgsmål skal være anlagt inden 6 måneder efter, at klagemyndighedens afgørelser er meddelt.

Delegation

§ 89. Transportministeren kan bemyndige Vejdirektoratet eller en anden statslig myndighed under Transportministeriet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Kapitel 14

Forskellige bestemmelser

Erstatning m.v.

§ 90. Erstatninger efter denne lov fastsættes af taksationsmyndighederne, jf. §§ 57 og 58 i lov om offentlige veje, hvis der ikke opnås enighed om erstatningen.

Stk. 2. Taksationsmyndighederne afgør endvidere spørgsmål om

- 1) overtagelse af ejendomme, jf. § 38, stk. 3,
- 2) nedlæggelse eller omlægning af veje, jf. § 75 og
- 3) bortfald af servitutforpligtelser, jf. § 93, stk. 1.

Stk. 3. §§ 51-56 og §§ 59-66 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse ved taksationsmyndighedernes sagsbehandling m.v. efter stk. 1 og 2.

§ 91. Kommunen afholder udgiften til erstatning fastsat i medfør af §§ 29, 38, 40, 65 og 72, stk. 3.

Udstykning

§ 92. Kommunen kan nægte at godkende udstykning m.v., hvis den vil være i strid med en for-svarlig og hensigtsmæssig udformning af vejforholdene.

Bortfald af servitutbestemmelser

§ 93. Den, der efter aftale, servitut eller anden bestemmelse, jf. § 13, stk. 1, og § 46, der er mere end 20 år gammel, er forpligtet til at deltage i vedligeholdelsen eller istandsættelsen af en privat fællesvej eller i betalingen af omkostningerne herved, kan indbringe spørgsmålet om hvorvidt bestemmelsen skal opretholdes for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 90. Den pågældende kan også forlange, at kommunen indbringer sagen for taksationsmyndighederne.

Stk. 2. Hvis taksationsmyndighederne vurderer, at forpligtelsen væsentligt går ud over, hvad der på baggrund af den almindelige samfundsudvikling kunne forventes, da bestemmelsen blev

oprettet, kan de bestemme, at forpligtelsen helt eller delvis skal bortfalde, eventuelt mod erstatning.

Stk. 3. Taksationsmyndighederne skal pålægge de parter, der har interesse i sagen, at afholde de udgifter ved taksationsforretningerne, som det påhviler kommunen at afholde efter § 62, stk. 2, i lov om offentlige veje. Ved fordelingen af udgifterne mellem parterne skal taksationsmyndighederne tage hensyn til, om det har været rimeligt at kræve sagen forelagt for taksationsmyndighederne.

Betingelser

§ 94. Betingelser, der knyttes til tilladelser eller godkendelser efter loven, er bindende for ejere og indehavere af andre rettigheder over ejendommen, uanset hvornår retten er stiftet.

Stk. 2. Kommunen skal sørge for, at en betingelse tinglyses på modtagerens ejendom for dens regning.

Politiets bistand

§ 95. Politiet yder i nødvendigt omfang kommunerne bistand i forbindelse med kommunernes udførelse af deres opgaver i henhold til denne lov.

Gennemførelse af internationale konventioner og EU-regler

§ 96. Transportministeren fastsætter regler om gennemførelse eller anvendelse af internationale konventioner og EU-regler om forhold vedrørende veje, der er omfattet af denne lov. Transportministeren kan herunder fastsætte regler om meddelelse af påbud og forbud og om oplysningspligter.

Kapitel 15

Straf m.v.

Bøder

§ 97. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 11, stk. 2 og 5, §§ 34 og 36, § 41, stk. 1, § 57, stk. 1, § 61, stk. 1, § 62, stk. 1 og 2, § 63, stk. 1-3 og stk. 5, § 66, stk.1, § 67, jf. § 101 i lov om offentlige veje, § 68, stk. 1, § 69, stk. 3, og § 84, stk. 2,
- 2) ikke overholder sine pligter i henhold til § 8, stk.1, § 23, stk. 1, og § 79, stk. 1, jf. §§ 80-82,
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilladelse eller godkendelse efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven,
- 4) undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der udstedt efter loven, eller efter regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Berigtigelse og tvangsbøder

§ 98. Den, der har skabt en ulovlig tilstand ved overtrædelse af loven eller af regler fastsat i medfør af loven, er forpligtet til faktisk at lovliggøre forholdet, hvis den nødvendige tilladelse til at bibeholde tilstanden ikke kan opnås. Det samme er ejeren af en tilgrænsende ejendom, hvis den ulovlige tilstand kan henføres til ejendommen.

Stk. 2. Hvis den, som kommunen påbyder at lovliggøre et ulovligt forhold ikke efterkommer påbuddet, kan det ved dom pålægges vedkommende at berigtige forholdet inden en fastsat tidsfrist under tvang af fortløbende bøder.

Stk. 3. Hvis et påbud meddelt ved dom om at berigtige et ulovligt forhold ikke efterkommes inden for den i dommen fastsatte frist, og inddrivelse af tvangsbøder ikke vurderes at føre til, at den pågældende efterkommer påbuddet, kan kommunen foretage det nødvendige til faktisk at lovliggøre forholdet for den pågældendes regning.

Fortrinsret

§ 99. Kommunen og politiet har pant og fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter for beløb, som myndighederne efter loven eller beslutninger i henhold til loven har betalt forskudsvis, eller betalt i henhold til kommunegaranti efter § 22 eller § 54.

Stk. 2. Betalings- og garantiordninger efter stk. 1 skal fremgå af de kommunale ejendomsskatteopgørelser.

Kapitel 16

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser.

§ 100. Loven træder i kraft den

§ 101. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008 jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler i privatvejsloven, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat efter denne lov.

Stk. 3. Sager, der ved lovens ikrafttræden verserer i en kommune eller som er indbragt for Vejdirektoratet eller taksationsmyndighederne, færdigbehandles efter de hidtidige regler.

§ 102. Offentligretlige tilladelser, jf. § 56, stk. 1, der er givet før lovens ikrafttræden, bortfalder, hvis det arbejde, som tilladelsen vedrører, ikke er påbegyndt inden 2 år efter, at loven er trådt i kraft.

§ 103. I lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 22. maj 2008, som ændret ved § 133 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 4 ophæves.
2. Kapitel 3 ophæves.
3. Kapitel 4 ophæves.
4. Kapitel 5 ophæves.
5. I § 10 udgår: ”vedligeholdelsespligtige efter § 8, stk. 1, vejejere efter § 9, stk. 1, og forpligtelser, som påhviler grundejere efter § 7, stk. 1,”.
6. I § 13, stk. 1, udgår: ”grøfter, rendestene,” samt ”rørgennemløb og udløbsrender”.
7. I § 14, stk. 3, udgår: ”eller for så vidt angår private fællesveje og private veje, vedkommende kommunalbestyrelse”.
8. I § 16 udgår: ”eller, for så vidt angår private fællesveje og private veje, vedkommende kommunalbestyrelse”.
9. § 20, stk. 1, affattes således: ”Med bøde straffes den, der overtræder §§ 11, 12, 13 og 14, stk. 2. På samme måde straffes den, der tilsidesætter beslutninger, truffet i henhold til § 2, stk. 4 og 5 og § 5.

§ 104. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.